

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 30 marca 2020 r., w sprawie XX Ns-Rej KRS (...) Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi oddalił wniosek (...) spółki jawnej w S. o jej wykreślenie z Krajowego Rejestru Sądowego, rejestru przedsiębiorców.

Apelację od przedstawionego wyżej rozstrzygnięcia złożyła spółka jawna – (...) z siedzibą w S..

Skarżąca zarzuciła:

1. naruszenie art. 233 § 1 k.p.c. przez brak przypisania wiarygodności dowodowi w postaci uchwały z dnia 12 listopada 2019 r. i uznanie jej za lakoniczną, podczas gdy z materiału zgromadzonego w aktach sprawy wynika, że uchwała zawiera oświadczenie jedyne go wspólnika spółki w przedmiocie rozwiązania spółki bez postępowania likwidacyjnego w związku ze śmiercią wspólnika w osobie J. S., co skutkowało błędem w ustaleniach faktycznych co do faktu jednomyślnego podjęcia przez wszystkich wspólników decyzji o rozwiązaniu spółki;
2. art. 25d § 1 ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym poprzez błędne uznanie, że spółka nie spełnia wszystkich przesłanek dotyczących wykreślenia podmiotu z Krajowego Rejestru Sądowego bez postępowania likwidacyjnego, gdy nie prowadzi ona żadnej działalności i nie posiada zbywalnego majątku, co kwalifikowało ten podmiot do wykreślenia z rejestru KRS bez postępowania likwidacyjnego;
3. art. 67 § (?) k.s.h. przez błędne uznanie, że nie doszło do rozwiązania spółki na skutek śmierci wspólnika J. S., podczas gdy z materiału zgromadzonego w aktach sprawy jednoznacznie wynika, że na skutek śmierci jednego ze wspólników została podjęta uchwała przez drugiego wspólnika została podjęta uchwała przez drugiego wspólnika o rozwiązaniu spółki na skutek śmierci jednego ze wspólników;
4. błąd w ustaleniach faktycznych poprzez uznanie, że treść uchwały z dnia 12 listopada 2019 r. nie pozwala na ustalenie konkretnego sposobu zakończenia uczestniczenia spółki w obrocie, podczas gdy jednoznacznie z niej wynika, że w związku ze śmiercią J. S. wspólnik B. S. podejmuje uchwałę o rozwiązaniu spółki bez przeprowadzania postępowania likwidacyjnego.

W związku z przedstawionymi zarzutami skarżąca wniosła o zmianę zaskarżonego postanowienia i wykreślenie podmiotu (...) spółki jawnej z siedzibą w S. z Krajowego Rejestru Sądowego rejestru przedsiębiorców bez przeprowadzania postępowania likwidacyjnego.

Na podstawie art. 374 k.p.c. apelacja została rozpoznana na posiedzeniu niejawnym.

Jednoosobowy skład Sądu Odwoławczego został ukształtowany zgodnie z treścią art. 15 zzs¹ ust. 1 pkt 4 ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych w brzemieniu obowiązującym od dnia 3 lipca 2021 r. (Dz.U. z 2021 r. poz. 1090).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja podlegała oddaleniu, jako nieuzasadniona.

Sąd Okręgowy zaakceptował i przyjął za własne ustalenia faktyczne poczynione przez Sąd pierwszej instancji oraz uznał poprawność rozważań prawnych przedstawionych w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia.

Całkowicie chybiony okazał się zarzut naruszenia prawa procesowego art. 233 § 1 k.p.c.. Sąd Rejonowy nie odmówił wszakże mocy dowodowej uchwale z dnia 12 listopada 2019 r., ale uznał, że uchwała ta, wobec treści art. 67 § 1 i 2 k.s.h w zawiązku z art. 58 § 1 pkt 2, 3 i 5 k.s.h nie mogła wywołać skutku oczekiwanego przez wnioskodawcę. Zarzuty apelacji

nie powinny więc godzić w dokonaną przez Sąd Rejonowy ocenę dowodów oraz ustalenia faktyczne będące skutkiem tejże oceny, ale powinny koncentrować się na zastosowaniu przez Sąd prawa materialnego. Ocena ustalonych faktów przez pryzmat obowiązujących przepisów jest bowiem zawsze elementem subsumpcji, a jej kwestionowanie odbywa się poprzez zarzuty naruszenia prawa materialnego.

Na gruncie zarzutów naruszenia prawa materialnego wyjaśnić należy, że skarżący pominął, argumenty przytoczone przez Sąd pierwszej instancji na gruncie art. 58 § 1 pkt 4 k.s.h..

Skoro dwuosobowa spółka jawna rozwiązuje się z chwilą śmierci jednego ze wspólników, to brak jest możliwości poczynienia uzgodnienia, o którym mowa w art. 67 § 1 k.s.h. Przepis ten stanowi, że przypadkach określonych w art. 58 należy przeprowadzić likwidację spółki, chyba że wspólnicy uzgodnili inny sposób zakończenia działalności spółki. Aby wspólnicy mogli uzgodnić inny niż likwidacja sposób zakończenia działalności spółki muszą podjąć zgodną uchwałę, gdyż jest to kwestia wykraczająca poza zwykłe prowadzenie spraw spółki. Okoliczność ta jest jednak wykluczona, gdy jeden ze wspólników nie żyje. Innymi słowy uzgodnienie innego niż likwidacja sposobu zakończenia działalności spółki jest możliwe jedynie w przypadku podjęcia przez wspólników spółki zgodnej uchwały - przed wystąpieniem zdarzenia opisanego w art. 58 ust. 1 pkt 4 k.s.h. Uchwała podjęta przez B. S. w dniu 12 listopada 2019 r. warunkowo takiego spełnić nie mogła.

Niezależnie od powyższego Sąd Rejonowy słusznie uznał ją za lakoniczną. Tymczasem wyjątkowy charakter regulacji art. 67 § 1 in fine k.s.h, wgląd na zasady pewności obrotu, w tym potrzebę zabezpieczenia interesów wierzycieli spółki jawnej powodują, że warunków „uzgodnienia innego sposobu zakończenia bytu prawnego spółki” nie można domniemywać. Muszą być one precyzyjnie określone przez wspólników, kompleksowo i wyczerpująco określając, jakie czynności w tym zakresie zostaną przeprowadzone, zastępując procedurę likwidacyjną. (vide wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 21 października 2020 r. w sprawie I AGa 141/19 –legalis) Skoro uchwała podjęta przez B. S. żadnych czynności, które zastąpiłyby procedurę likwidacyjną nie przewiduje, to Sąd Rejonowy słusznie uznał ją za lakoniczną, a w związku z tym nieskuteczną.

Sąd Rejonowy słusznie także zwrócił uwagę na treść § 9 pkt 2 umowy spółki. Zdaniem Sądu Okręgowego przyjęcie przez wspólników w umowie spółki postanowienia, że w razie śmierci któregośkolwiek z nich spółka trwa nadal, a w miejsce zmarłego wspólnika wstępują jego spadkobiercy może wykluczać zastosowanie art. 58 § 1 pkt 4 k.s.h. W takiej jednak sytuacji B. S. nie mógł podjąć samodzielnie uchwały o rozwiązaniu spółki bez przeprowadzania postępowania likwidacyjnego bez wyjaśnienia, że J. S. spadkobierców nie pozostawiła lub wykazania, że on jest jedynym jej spadkobiercą. Jeśli J. S. pozostawiła innych spadkobierców niż B. S. to uchwałę wyczerpującą dyspozycję art. 67 § 1 k.s.h. powinni podjąć wszyscy aktualni wspólnicy przed rozpoczęciem czynności likwidacyjnych, jeśli zaś B. S. jest jedynym spadkobiercą J. S. to podjęcie takiej uchwały jest aktualnie niemożliwe, gdyż jednoosobowa spółka jawna nie może istnieć, a jedyny, były już wspólnik, nie jest władny podjąć żadnej uchwały. Aktualne są tu zatem uwagi poczynione powyżej na gruncie art. 58 § 1 pkt 4 k.s.h.

Sąd Rejonowy nie mógł naruszyć art. 25d ust. 1 ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym, gdyż przedmiotowe postępowanie zainicjowane zostało wnioskiem spółki i nie toczyło się z urzędu na podstawie art. 25a ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym. Na podstawie art. 25a ustawy o KRS Sąd Rejonowy może w określonych sytuacjach wszczynać z urzędu postępowanie o wykreślenie podmiotu z rejestru bez przeprowadzania postępowania likwidacyjnego i jedynie wówczas bada stan majątku spółki. Na podstawie art. 25d ust. 1 ustawy o KRS posiadanie przez spółkę majątku stoi jednak na przeszkodzie wykreśleniu jej z rejestru bez przeprowadzenia postępowania likwidacyjnego w trybie opisanym w art. 25a ustawy.

Na marginesie należy wyjaśnić, że w roku 2018 Sąd Rejonowy wszczął z urzędu postępowanie o wykreślenie z rejestru podmiotu: (...)spółki jawnej w S., ale wobec ustalenia, że spółka nadal posiada majątek w postaci trzech pojazdów, postępowanie to zostało umorzone postanowieniem z dnia 6 marca 2019 r., które zostało doręczone spółce przez awizo, na adres ujawniony w rejestrze i nie zostało skutecznie zaskarżone.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy oddalił apelację na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.